Toto konkrétní video vzniklo díky namluvení paní Jitkou. Děkuji.

Původní video je pod názvem „GALACTIC ALLIANCE REPORT: Who Was Jesus Really? The Hidden Cosmic Identity of Yeshua Revealed!“ na odkazu www.youtube.com/watch?v=e286fehfT5w

Obsah článku:

- Úvodní předmluva k videu
- Začátek živého vysílání
- Kosmický původ Ježíše – archetyp harmonie a rovnováhy, vyjádřený skrze první kosmický paprsek
- Inkarnace Ježíše v osmém Stvoření
- Druhá inkarnace Ježíše ve dvanáctém Stvoření jako závěrečná demonstrace integrace polarity
- Ježíš ukázal vzor pro dosažení integrace polarity a navrácení k vědomí Jednoty
- Sanat Kumara, Melchizedek, Pán Lanto (Buddha), Ježíš Kristus a Pán Maitréja
- První a druhý příchod Krista
- Ježíšovo poslání a jeho dopad na celý vesmír
- Skutečný život Ježíše a jeho „ztracená léta“
- Vztah Marie Magdaleny a Ježíše, usmíření mužské a ženské polarity
- Začátek veřejného působení Ježíše mezi běžnými lidmi
- Dotazy z chatů do živého vysílání (zkráceno)

Úvodní předmluva k videu

Kým byl Ježíš Nazaretský ve skutečnosti? Byl Ješua pouze duchovním učitelem, nebo jeho pozemské poslání představovalo něco mnohem významnějšího v rámci kosmického vývoje lidstva?

V této mimořádné zprávě Galaktické aliance odhaluje Ismael Perez hlubší galaktická tajemství týkající se identity Ježíše Krista, jeho spojení s vědomím vyšších dimenzí a jeho úlohy v duchovním probuzení lidstva.

Optikou starobylých mystických tradic, esoterických učení a galaktické historie zkoumáme možnost, že Ješua přišel na Zemi jako ztělesnění Kristova vědomí – jako živý důkaz zapomenutého božského potenciálu lidstva.

Bylo jeho poslání spojeno se starobylými civilizacemi Strážců? Obsahovalo jeho učení skryté poznání o vícerozměrné existenci, věčné duši a budoucím návratu lidstva k Jednotě se Zdrojem?

Budeme se rovněž zabývat rozdílem mezi historickým Ježíšem a univerzálním Kristovým vědomím, tajemstvími vzkříšení a nanebevstoupení a tím, **jak jeho poselství bezpodmínečné Lásky, odpuštění a duchovní svrchovanosti může souviset s nastupujícím Zlatým věkem**.

Mohlo by Druhé příchod symbolizovat nejen návrat Krista, ale také probuzení Kristova vědomí v samotném lidstvu?

Připojte se k nám při zkoumání jedné z největších duchovních záhad lidských dějin, a to ze zcela odlišné, kosmické perspektivy.

Pravda o tom, kým jsme, může být neoddělitelně spjata s hlubším smyslem toho, kým byl Ježíš.

Začátek živého vysílání

Zdravím všechny a vítejte u jednoho z – troufám si říct – nejkomplexnějších a nejhlubších rozborů týkajících se muže, který byl tím vůbec nejvlivnějším člověkem, jaký kdy kráčel po povrchu Země.

Vítejte, galaktičtí Jediové. Dnes je 26. října roku 2026 – to všichni víte. Stále se pohybujeme po pozitivní časové ose. Na základě vašich žádostí a s využitím kosmických a galaktických záznamů vám dnes odhalím informace o tomto nejvlivnějším muži, který kdy na naší planetě žil – informace, které dosud nebyly nikdy zveřejněny.

Budete naprosto ohromeni tím, co se mi podařilo odkrýt při nahlédnutí do galaktických záznamů. **Nejenže prozkoumáme kosmický původ Ježíše Krista, ale podíváme se i na jeho pozemské poslání – na člověka, který si rozpomněl na svou kosmickou podstatu.** Rozebereme Ježíšovo rané období, příběh bytosti z Nebes, která se stala člověkem, a jeho „skrytá léta“ – věci, o kterých dosud nikdo neslyšel. O jeho dětství a dospívání až do třicátého roku života, kdy zahájil svou veřejnou službu, totiž neexistují žádné záznamy. Dnes vám tedy přiblížím toto všechno a ještě mnohem více.

Budeme se věnovat i jeho velké cestě, během níž navštívil různé oblasti východní polokoule – Egypt, Tibet, Indii i Řecko – a popíšeme, jak v rámci „Bratrstva světla“ (neboli velkého zářivého Bílého bratrstva) čerpal znalosti z různých esoterických či mystických tradic.

Vysvětlíme si také, proč jeho poslání ovlivnilo celý vesmír, nejen Zemi. Zaměříme se na počátek jeho veřejného působení ve třiceti letech a samozřejmě i na rodovou linii, kterou reprezentuje – včetně souvislosti mezi jeho krevní skupinou AB negativní a samotným úřadem Krista.

Takže nyní se můžeme pustit do hloubkového rozboru. A to konkrétně muže, který byl – troufám si říct – tím nejvlivnějším člověkem, jaký kdy kráčel po povrchu této Země.

Kosmický původ Ježíše – archetyp harmonie a rovnováhy, vyjádřený skrze první kosmický paprsek

Toto vychází z informačního brífinku na úrovni „kosmického oprávnění“ – z divize pro kosmickou historii v rámci Galaktické aliance. Týká se to 12. Stvoření, návratu Krista a samozřejmě také Kristovy kosmické linie. **Začněme tedy kosmickým původem Ježíše.**

Ti z vás, kteří absolvovali můj kurz o kosmickém původu, vědí, že on je – čím vlastně? **Jedním z prvních Nebeských archetypů, že?** Přičemž Michael je dvanáctý, Lucifer jedenáctý, a dále jsou tu Uriel, Rafael a všichni ostatní mezi nimi. **Dá se tedy říci, že je prvním, kdo se „zrodil z Nebes“.** A to vše potvrzují kosmické záznamy: Ježíš, kterého lidstvo poznalo, zjevně nepochází ze Země.

Jeho existence sahá hluboko do prvního Stvoření, až k samotnému úsvitu toho, co v kosmické historii nazýváme projevenou realitou – tedy do doby ještě před vznikem galaxií, jak je známe dnes. Tak hluboko do minulosti sahá jeho původ. Právě proto ho mnozí adepti a nanebevstoupení mistři označují jako „Zářícího“.

Ještě před vznikem jakýchkoli nebeských rad či hierarchií a před ustavením 12 velkých archetypálních projevů univerzálního vědomí existovalo nediferencované pole Zdroje – Prvotního stvořitele. **V tomto prvotním stavu existovalo veškeré vědomí jako jediná věčná a nedělitelná**

realita. Když pak Zdroj zahájil proces sebepoznávání skrze diferenciaci, vyvstalo 12 základních archetypálních projevů.

Ti z vás, kteří studovali hlubší znalosti, vědí, že to souvisí také s 12 kosmickými paprsky. **Těchto 12 archetypů – představujících 12 kosmických paprsků – se stalo základním organizačním principem, skrze nějž se rozvíjelo Stvoření.** Každý z nich představoval specifickou kvalitu božské inteligence, jedinečnou kosmickou frekvenci a samozřejmě určitý aspekt původního univerzálního vědomí, známého jako Prvotní stvořitel. **A mezi těmito 12 prvotními archetypy se jako první objevil archetyp harmonie a rovnováhy, vyjádřený skrze první kosmický paprsek. Právě on – onen první kosmický paprsek, který nebeské inteligence později rozpoznaly jako kosmického Krista – byl tím prvním, kdo vstoupil do individualizované existence.**

Podle této kosmologie je tedy Ježíš chápán jako první nebeská bytost, nejstarší z oněch velkých nebeských inteligencí, které vzešly z prvotního rozrůznění Zdroje. **Stal se tak prvním dokonalým vyjádřením božského vědomí, jež je schopno udržet si plné vědomí Jednoty a zároveň se podílet na rozmanitosti Stvoření.** Právě proto jej mnohé mystické interpretace označují za „toho nejzářivějšího“ či za našeho nejstaršího bratra. **Tato označení symbolizují jeho prvotní postavení v rámci nebeské rodiny a jeho roli staršího průvodce pro mladší, vyvíjející se vědomí.**

Nebyl jen učitelem duchovních principů, přátelé. **Byl živoucím ztělesněním toho, co kosmické záznamy nazývají prvním kosmickým principem – projevem prvního kosmického paprsku harmonie a rovnováhy. Tento paprsek tvoří základ všech dvanácti kosmických paprsků a působí jako činitel, který v rámci božské harmonie smiřuje zdánlivé protiklady**.

První kosmický paprsek harmonie a rovnováhy je tedy chápán jako původní, uspořádávající frekvence, která umožnila, aby z jednotného vědomí Zdroje vzešlo první velké Stvoření. Předtím, než došlo k rozrůznění, neexistoval žádný konflikt mezi Světlem a Tmou; neexistoval duch ani hmota, ani mužská či ženská individualita či Jednota. **Tyto zdánlivé protiklady se objevily teprve tehdy, když vědomí začalo samo sebe zkoumat skrze kontrasty – k čemuž došlo až ve čtvrtém velkém Stvoření.**

První kosmický paprsek tak ustanovil zásadní princip: rozrůznění nemusí nutně vést k trvalému oddělení. To byl onen první základní princip, který tento paprsek zavedl. Kosmický Ježíš byl ustanoven jako nebeská inteligence dohlížející na toto první velké Stvoření. **Jeho úkolem bylo udržovat původní harmonický vztah mezi všemi vznikajícími formami vědomí a jejich věčným spojením se Zdrojem.** Jak se první vesmír rozvíjel, Nebeské rady začaly zkoumat mimořádné možnosti individualizované existence. **Některé inteligence se vyvíjely ve vyšších duchovních sférách, zatímco jiné sestoupily do stále složitějších materiálních forem – což nazýváme „vtělením“.**

Nakonec se objevil velký experiment polarity. Vědomí začalo samo sebe prožívat skrze protichůdné perspektivy. Měli jsme zde expanzi a kontrakci, Jednotu a oddělenost, stvoření a destrukci, a nakonec archetypální síly, které označujeme jako Světlo a Tmu. **Kosmický Kristus chápal, že konečným účelem tohoto experimentu není, aby jedna polarita zničila nebo porazila tu druhou. Šlo o to, aby vědomí zakusilo kontrast, získalo moudrost skrze rozlišování a nakonec sjednotilo své roztříštěné vědomí či projevy ve vyšším stavu Jednoty**.

Původní Kristův princip, vyjádřený skrze první kosmický paprsek, tedy nebyl pouhým vítězstvím Světla nad Tmou, nýbrž **obnovením Celistvosti skrze integraci a překonání polarity. Tento princip se později stal ústřední silou – nebo řekněme ústředním smyslem – pozemské mise Ježíše**.

Inkarnace Ježíše v osmém Stvoření

V rámci kosmické chronologie „Jupiterova velení“ se tato nebeská bytost podílela na dohledu nad mnoha cykly Stvoření, avšak ve dvou případech se rozhodla plně vstoupit do individualizované inkarnační existence. **Země tedy zřejmě nebyla jedinou planetou, na které se tato bytost rozhodla vtělit. Podle záznamů došlo k první inkarnaci tohoto nebeského adepta – „prvorozeného v nebesích“, Ježíše Krista – během osmého Stvoření, k němuž došlo před miliardami let. K druhé inkarnaci došlo přibližně před 2 000 lety na planetě Zemi.** To všichni víme, že?

Tyto dvě inkarnace představují odlišné fáze ve vývoji kosmického vědomí. **Věří se, že během osmého Stvoření – známého jako „Boží velká laboratoř“ – se Ježíš, prvorozený v Nebesích, musel vtělit, aby poskytl útěchu tamním rasám; onen vesmír byl totiž zasvěcen experimentování s různými kosmickými paprsky.** Každý obyvatel tohoto Stvoření byl v podstatě takovým „fyzikem“.

Vzhledem k intenzivním experimentům, které obyvatelé osmého Stvoření prováděli, se Ježíš musel inkarnovat, aby přinesl útěchu mnoha planetám v tomto Stvoření. Tato inkarnace tak položila základní princip božského vtělení. **Hlavním ponaučením bylo, že vědomí může sestoupit do formy, aniž by ztratilo spojení se svou vyšší nadduší. Nicméně tento univerzální experiment ještě nedospěl k nejhlubším úrovním polarity, a to ani v rámci osmého Stvoření. Polarizace tehdy ještě nebyla tak výrazná.**

Osmé Stvoření tedy položilo základy pro vtělování, avšak úplná integrace extrémní duality na své prokázání teprve čekala. Dostáváme se tak ke dvanáctému Stvoření – úrovni, do níž je zasazen náš vesmír a v níž sami existujeme.

Druhá inkarnace Ježíše ve dvanáctém Stvoření jako závěrečná demonstrace integrace polarity

Podle kosmických záznamů se dvanácté Stvoření označuje jako závěrečná demonstrace integrace polarity. V době vzniku dvanáctého Stvoření se již kosmický experiment stal mnohem složitějším. Napříč univerzálními strukturami vyvstalo nespočet civilizací. Některé zůstaly úzce spjaty se svým vyšším duchovním původem, zatímco jiné sestoupily do stále hutnějších stavů oddělenosti.

Fyzické světy třetí dimenze představovaly jedno z nejnáročnějších prostředí pro udržení vědomí božské Jednoty. V těchto sférách prožívá vědomí omezení skrze biologickou identitu, emocionální konflikty, strach, utrpení, smrtelnost a zdánlivé odloučení jedince od Zdroje.

Země se přitom stala zřejmě nejdůležitějším dějištěm tohoto experimentu. Souhlasíte? Právě zde se tedy kosmické bytosti rozhodly podstoupit druhé vtělení – inkarnaci, která měla snad ten nejzásadnější dopad na celý vesmír. Hned vysvětlím. **Podle kosmických galaktických archivů „Velitelství Jupiteru“ vyžadovala inkarnace Ježíše specifickou biologickou a energetickou linii, schopnou přijmout a vyjádřit neobvykle rozsáhlou úroveň nebeského vědomí. Tato linie je v kosmické historii známá jako rodová linie Anuhasi, která je spojena s prastarou koalicí Lyry a Síria.**

Anuhasi představují dávný nebeský lidský odkaz, **jehož kořeny sahají k civilizacím vyšších dimenzí v souhvězdí Lyry**; odtud se dále rozšířil do oblasti Síria a dalších propojených hvězdných systémů, jako jsou například Plejády. Říká se, že tyto civilizace uchovaly určitá duchovní učení – a samozřejmě také **morfogenetické plány spojené s původní božskou lidskou předlohou – tím,**

že udržovaly čistou rodovou linii spojující dědictví Lyry a Síria.

Účelem této šablony bylo umožnit vědomí prožít hmotné vtělení, a přitom si zachovat možnost znovu se propojit se svým multidimenzionálním původem. Linie Anuasi tak byla v tomto ohledu úzce spjata s „úřadem Krista“ – což je kosmická duchovní funkce, která má na starosti udržování původních principů vědomí Jednoty v celém našem lokálním vesmíru.

Pro ty, kteří to nevědí: tento úřad Krista byl ukotven na Siriu B, oné velké modré hvězdě. Úřad Krista zde tedy není chápán jako náboženská instituce – to chci zdůraznit. Představuje spíše archetypální nebeskou odpovědnost, **jejímž úkolem je zachovávat spojení mezi vtěleným vědomím, jeho nadvědomím (oversoul) a širším univerzálním Zdrojem**.

Ježíš se tedy v tomto smyslu vtělil skrze pečlivě připravenou lidskou linii, která nesla odpovídající duchovní a energetické charakteristiky pro tento úřad. Jeho pozemský původ poskytl fyzickou schránku, skrze niž mohl kosmický Kristus vstoupit do trojrozměrného světa.

V kosmických a galaktických společenstvích je proto dobře známý – znají ho mimozemské bytosti, a dokonce i bytosti z vyšších dimenzí či kosmické entity. Všechny tyto bytosti ho obdivují a chovají k němu úctu jako ke „staršímu“; váží si ho a obdivují ho všechny dobrotivé rasy napříč multivesmírem. **Jeho vtělení totiž představovalo propojení tří evolučních proudů, o nichž jsem již hovořil: na jedné straně je tu nebeské vědomí sestupující z vyšších duchovních sfér, dále mezihvězdné vědomí spojené s prastarými hvězdnými civilizacemi a samozřejmě pozemské lidstvo, které se vyvíjí skrze prožívání různých úrovní hmoty.**

Když se tedy Ježíš před 2000 lety vtělil, stal se bodem setkání mezi nejvyšší úrovní sestupujícího ducha a vzestupující hmoty. Tato velká mise se nedotkla pouze Země, ale celého vesmíru, neboť hlavním účelem jeho pozemského vtělení nebylo založit náboženství ani vytvořit systém uctívání. To vše bylo dílem Babylonu a Říma – konkrétně v době, kdy se Řím reorganizoval do podoby „druhého Babylonu“, tedy římskokatolické církve.

Jeho největším kosmickým posláním tedy bylo ukázat, že plně vtělená lidská bytost může prožít extrémy trojrozměrné polarity, a přesto se navrátit k vědomí Jednoty. To bylo jeho kosmické poslání. A ano, když se vtělil na Zemi, sledovaly to všechny mimozemské rasy. Vlastně jsem slyšel, že v době jeho vtělení na Zemi byla v plné pohotovosti celá Galaktická federace světů – ještě předtím, než se reorganizovala na Galaktickou alianci. **Byla to ta nejvyšší možná výzva pro celé toto Stvoření.**

Ve vyšších duchovních sférách je Jednota prožívána zcela přirozeně, neboť vědomí si je neustále vědomo svého vztahu ke Zdroji. **Avšak ve světech třetí dimenze vnímá lidská osobnost sama sebe jako oddělenou. Lidé tedy vnímají realitu skrze protikladné kategorie – to všichni známe, že?** V galaktickém pojetí tato rozdělení představují psychologické a duchovní podmínky, skrze něž vědomí zkoumá iluzi oddělenosti. **Ježíš vstoupil do tohoto prostředí, aby ukázal, že lidská osobnost může překonat svou ztotožnění s těmito rozděleními**. Nedosáhl toho tím, že by popíral existenci temnoty nebo odmítal uznat lidské utrpení.

Jeho učení naopak ukázalo jiný přístup k polaritě. Jinými slovy: **když čelil nenávisti, učil odpouštění. Když čelil rozdělení, učil usmíření. Když čelil strachu, projevil důvěru. Když čelil utrpení, kladl důraz na soucit. A když čelil zdánlivě konečné povaze fyzické smrti, stalo se vzkříšení symbolem pokračování vědomí i za hranicemi materiální sféry.** V tomto pojetí Ježíš ukázal, že duchovní mistrovství nevyžaduje útěk ze světa ani odmítání lidské zkušenosti. **Šlo o integraci lekcí z materiální existence, aniž by však došlo ke ztrátě vědomí božské Jednoty.**

Stav Krista je dosažen tehdy, když se lidská osobnost již neztotožňuje výhradně s jednou či druhou polaritou, nýbrž se stává vědomým vyjádřením onoho širšího Celku, z něhož obě polarity vzešly. Podle kosmických záznamů se Ježíš stal první bytostí, která v rámci lidské inkarnace ve třetí dimenzi završila tento konkrétní univerzální úkol – a znovu připomínám, že to sledovaly všechny civilizace.

Jedním z nejdůležitějších prvků tohoto kosmického výkladu je **vztah mezi lidskou osobností a širším, vícerozměrným vědomím. Podle modelu „nadduše" (oversoul) se v každé jednotlivé fyzické inkarnaci projevuje pouze malá část našeho celkového vědomí.**

Pro všechny své nové odběratele jsem na toto téma připravil rozsáhlé prezentace. Doporučuji vám zhlédnout všechny mé prezentace z posledních několika měsíců. Rozebral jsem v nich řadu hlubokých duchovních témat.

Ježíš ukázal vzor pro dosažení integrace polarity a navrácení k vědomí Jednoty

Lidská osobnost tedy představuje jeden konkrétní projev mnohem větší inteligence, která existuje napříč mnoha úrovněmi reality. **Nad individuální osobností se nacházejí takzvané vyšší aspekty našeho vědomí – patří sem úroveň avatara, monáda a nadduše. Právě toto je proces vzestupu, který chápeme jako postupnou reintegraci těchto oddělených úrovní identity. Ježíš tento proces demonstroval, když zde před 2 000 lety pobýval – mimochodem, on sám provedl reintegraci až na úroveň své nadduše.**

Jeho poslání položilo původní lidský „návrh" (blueprint) či předlohu, která mu umožnila dosáhnout integrace polarity. Tím vytvořil vzor pro všechny bytosti v našem vesmíru – nejen pro ty na Zemi – aby mohly učinit totéž. Bytosti z jiných částí galaxie tento koncept nazývají „kristovský vzor vzestupu" (Christ ascension blueprint), který byl na Zemi předveden přibližně před 2 000 lety.

Funguje to následovně – a toto odhaluji poprvé: **lidská osobnost si postupně uvědomí, že je ve skutečnosti božskou inteligencí, která se projevuje ve fyzické formě**. Jakmile k tomuto uvědomění dojde – což v mystických tradicích starověkých škol mystérií **odpovídá prvnímu zasvěcení –, může jedinec dosáhnout úrovně „kristovské mysli" tím, že se integruje se svým avatarem**. Poté **následuje další reintegrace s vyššími úrovněmi vlastní bytosti**, čímž se dotyčný napojí na takzvanou duchovní identitu, **známou také jako monáda**. A monáda je následně – **skrze další stupně reintegrace a sjednocování vědomí – schopna dosáhnout úrovně nadduše**.

Jakmile získáme přístup k nadduši – která je rozšířením původní věčné Jednoty, již nazýváme Jediným nekonečným Stvořitelem –, zjistíme, že ta je přímo propojena s vědomím Zdroje. Toto jsou tedy fáze vícerozměrné reintegrace, postupující odspodu nahoru.

A pro ty z vás, kteří by chtěli vědět, jak na to: vedu kurzy vzestupu na třech různých úrovních. Dobrá, pokračujme.

Osobnost se v tomto smyslu začíná ztotožňovat s hlubší úrovní vědomí. Tento proces pokračuje tím, jak jedinec rozvíjí větší soucit, emoční rovnováhu, moudrost a duchovní svrchovanost. Lidské já se nakonec stává schopným vědomě se podílet na inteligenci vyššího avatara. Avatar se následně znovu spojuje s monádou a monáda s širší nadduší. V nejvyšším vyjádření tohoto procesu – který **demonstroval Ježíš – jsou všechny zdánlivě oddělené identity rozpoznány jako projevy jediného věčného vědomí.**

Ježíš, přátelé, předvedl završení tohoto procesu, aniž by přitom ztratil spojení se svým lidským vtělením. To vysvětluje jeho slavný výrok: „Já a Otec jsme jedno.“ Jde o vyjádření realizovaného vědomí Jednoty na té nejvyšší úrovni reality. Význam tohoto poznání, které předvedl Ješua (Ježíš), tedy přesahuje rámec jediné náboženské tradice. **Naznačuje, že konečným údělem vyvíjejícího se vědomí není trvalé odloučení od Zdroje, nýbrž vědomé rozpoznání jeho věčné Jednoty s veškerým Bytím.** To mě přivádí k dalšímu tématu, respektive k další věci, ke které jsem získal přístup. Ježíš je v nebeské sféře prvorozeným z dvanácti archetypů.

Sanat Kumara, Melchizedek, Pán Lanto (Buddha), Ježíš Kristus a Pán Maitréja

Z těchto dvanácti archetypů jich sedm představuje hlavní kosmické archetypy, známé jako „Prastarý dnů“. Dále zde máme takzvaných pět kosmických pánů, kteří se v průběhu pozemských dějin zřejmě opakovaně vtělovali. Podle kosmické chronologie se má za to, že těchto pět kosmických inteligencí plnilo na Zemi postupné mise. Každé vtělení představuje odlišný projev univerzálního vědomí, který připravuje lidstvo na stále hlubší úrovně duchovní integrace. **První z pěti, první kosmický pán, který na sebe vzal tělesnou podobu, byl znám jako Sanat Kumara, bytost, jež položila planetární základy. Kamura představoval první velký sestup kosmického vědomí do evolučního pole Země.** Jeho posláním tedy bylo vytvořit prvotní planetární základy, skrze něž se duchovní inteligence mohla podílet na vývoji lidstva.

Druhým kosmickým pánem, který se vtělil, byl Melchizedek. Melchizedek představoval předávání univerzálního zákona, posvátné geometrie a duchovních principů, které řídí vztah mezi Nebem a Zemí. Jeho poslání položilo archetypální základy božského řádu v lidské civilizaci. **Dále tu byl Pán Lanto, třetí z dvanácti kosmických archetypů.** Pán Lanto **ztělesňoval osvícení skrze moudrost**. Představoval rozvoj vyšší moudrosti a osvětlujícího porozumění. Jeho úkolem bylo připravit lidskou mysl na přijetí duchovního poznání, které přesahuje omezení běžného materiálního vnímání.

Poté, před 2000 lety, přišel Ježíš Kristus. Pán Lanto byl mimochodem známý také jako Buddha. A Melchizedek přišel ještě před Buddhou. Prvním kosmickým vědomím, které se vtělilo, byl Sanat Kumara. Jedná se tedy o pět kosmických vědomí, která se postupně vtělovala, přičemž každé z nich položilo základ, na němž mohlo stavět to další. Po Lantovi a Buddhovi přišel Ježíš. **Jde o pět odlišných osobností, které vycházejí z dvanácti kosmických archetypů.**

Ježíš Kristus přišel, aby představoval integraci polarity. Ztělesňoval jasný projev božského vědomí v lidské podobě. Jeho posláním bylo integrovat zkušenost duality, ztělesnit bezpodmínečnou lásku a vytvořit cestu, po níž by se lidská osobnost mohla znovu spojit s nadduší. Dalším kosmickým vědomím, jehož vtělení se očekává každým okamžikem – a které je posledním z této pětice před vzestupem Země – je Pán Maitréja.

Pán Maitréja představuje očekávanou další fázi duchovního vývoje lidstva. V kosmických záznamech není úlohou Maitréji opakovat práci Melchizedeka, Sanat Kumary, Lanta či Ježíše, nýbrž **umožnit kolektivní vyjádření vědomí, které Ježíš projevil individuálně**. Všechny tyto postavy tedy vycházejí z různých náboženských a esoterických tradic. **Těchto pět kosmických vědomí** – vycházíme-li z kosmických záznamů – **představuje postupné projevení univerzální inteligence. Jejich poslání tedy zahrnuje vývojový posun: od položení duchovních základů až po následné kolektivní ztělesnění vědomí Jednoty pro celé lidstvo.**

Právě proto je zde Maitréja – další v pořadí, o němž se někteří domnívají, že již žije mezi námi – aby napomohl aktivaci Kristova vědomí v širokých vrstvách lidstva. Každá z těchto bytostí tedy reprezentuje určitou fázi vztahu mezi božským vědomím a lidskou evolucí. **„Druhý příchod“ je v tomto smyslu aktivací Kristova vědomí v rámci lidstva.** A to je možná ten nejvýznamnější aspekt

tohoto sdělení od galaktické aliance, pokud jde o skutečný význam druhého příchodu. V tradičním křesťanství se pod pojmem „druhý příchod“ obvykle rozumí očekávaný návrat Ježíše Krista – sestupujícího shora, z oblaků.

První a druhý příchod Krista

V kosmických záznamech je však tento pojem interpretován mnohem šířeji a odlišně: jako probuzení Kristova vědomí uvnitř lidstva. Během Ježíšova původního pozemského poslání se princip kosmického Krista projevil skrze jedinou, mimořádnou bytost. Účelem bylo vytvořit duchovní předobraz. **O 2 000 let později se tento záměr týká mnohem většího počtu duchovně vyspělých duší, které se nacházejí v lidské podobě – vstoupily do fyzické inkarnace, aby se mohly podílet na další fázi tohoto experimentu. Patří sem všechny „nebeské“ či „hvězdné“ duše – tedy vy všichni. Vy všichni jste součástí druhého příchodu Krista; vy všichni jste tím druhým příchodem Krista.** To platí i pro všechny bytosti s dlouhou historií vědomí, které během rozsáhlých cyklů stvoření nashromáždily bohaté zkušenosti.

V tomto současném cyklu se mnohé z nich dobrovolně rozhodly inkarnovat, neboť lidstvo právě směřuje k významnému evolučnímu přechodu. Naším posláním tedy není založit další náboženství. **Cílem je aktivovat totéž univerzální vědomí, které před 2 000 lety projevil Ježíš. A právě v tom spočívá zásadní rozdíl mezi prvním příchodem a tímto kolektivním druhým příchodem. První příchod ustanovil možnost vědomí Jednoty v lidské podobě. Druhý příchod představuje potenciál pro to, aby se toto vědomí kolektivně probudilo v mnohem větší části lidstva.**

V tomto pojetí tedy **Kristova mysl** není výhradním vlastnictvím jediné náboženské instituce či duchovní hierarchie. **Jde o univerzální stav vědomí, který se vyznačuje bezpodmínečnou Láskou, duchovní moudrostí, soucitem, Jednotou a vědomou účastí na vyšší inteligenci Zdroje.** Návrat Krista je proto chápán jako návrat lidstva k uvědomění si vlastní božské podstaty. **A jak se všechny tyto „staré duše“** – tedy vy všichni – probouzejí ke své hlubší identitě (a jsem si jist, že mnozí z vás již tímto procesem procházejí)**, stáváte se živoucím vyjádřením původního principu vzestupu.** Rozumíte? **Vaším úkolem je tedy pomáhat „mladším“ duším, které se vyvíjejí, a to tím, že jim ukážete možnost dosáhnout duchovní zralosti v rámci běžné lidské zkušenosti.**

Toto probuzení se tedy neděje skrze pocit nadřazenosti nad ostatními. My, jakožto „hvězdná semínka“ či bytosti inkarnované z nebeských sfér, nejsme nadřazeni pozemšťanům. Vůbec ne. **V Božích očích jsme si všichni rovni. K probuzení dochází skrze službu, soucit, odpovědnost a integraci duchovního poznání do každodenního života.**

Ježíšovo poslání a jeho dopad na celý vesmír

Nyní se podíváme na Ježíšovo poslání a jeho dopad na celý vesmír. Jak již bylo zmíněno, je dobře znám v celém multivesmíru. **Když zde před 2 000 lety pobýval, sledovalo ho mnoho mimozemských bytostí. Chtěly vidět, jak si povede ten nejvyšší projev vtěleného Zdroje – „prvorozený z nebes“ – v situaci, kdy je vtělen a zcela oddělen od své „nadduše“. A vedl si opravdu skvěle, že? Opravdu výborně. Souhlasíte?**

Podle kosmických záznamů představovala inkarnace Ježíše Nazaretského – abych to vyjádřil co nejpřesněji – mnohem víc než jen lokální událost v rámci lidské civilizace. Byl to univerzální milník pro všechny galaktické bytosti, které tuto událost pozorovaly. **Celý tento „Stvořitelský Celek“ (v němž se nacházíme i my) se tak stal mimořádným experimentem zkoumajícím vztah mezi**

duchem a hmotou. Napříč nesčetnými světy tedy vědomí zkoumalo extrémy oddělenosti, konfliktu, omezení a individuality. A to vysvětluje probíhající mezihvězdné války. Že ano?

Ústřední otázkou bylo, zda může vědomí sestoupit do nejhlubších podmínek materiální duality a následně se vědomě vrátit k Jednotě, aniž by přitom zavrhlo zkušenosti získané během této cesty. Pozemské poslání Ježíše na tuto otázku přineslo odpověď. **Ztělesnění Kristova principu v rámci lidského života ve třetí dimenzi vytvořilo model pro usmíření zdánlivě protichůdných realit.** Tento počin údajně otevřel zcela novou harmonickou možnost v celém našem lokálním kosmickém sektoru. **K výslednému plánu vzestupu mohly získat přístup i další civilizace, které se účastnily podobných evolučních experimentů.**

Nešlo o to, že by každá bytost musela kráčet stejnou historickou cestou jako Ježíš. Spíše se základní **princip vědomí Jednoty stal univerzálním vzorcem – předlohou, kterou mohli následovat i ostatní**. A právě to umožnilo postupné ukončení galaktických a mezihvězdných válek. Jiné vyspělé civilizace totiž mohly začít uplatňovat vzorec, který Ježíš ustanovil a který ovlivnil mnoho světů, o nichž my nemáme ani tušení.

Civilizace, které vznikly v důsledku konfliktů, tak mohly začít usmiřovat protichůdné síly – přesně tak, jak to před 2 000 lety předvedl Ježíš. Duchovně vyspělé bytosti se navíc mohly naučit přijmout moudrost získanou skrze vtělení do hmoty. Vědomí, které se dříve silně ztotožňovalo s odděleností, tak mohlo zahájit cestu zpět k širší, multidimenzionální identitě. Díky vzorci, který Ježíš před 2 000 lety předložil, už tento kosmický experiment duality či polarity nemusel nutně vyústit v trvalé rozdělení. **Namísto toho mohla být zkušenost Světla i Stínu integrována do komplexnějšího chápání existence.**

V tomto smyslu je Ježíšovo poslání vnímáno jako příspěvek k vzestupu celého Stvoření, přičemž Země se stala ústředním bodem tohoto experimentu. To mělo důsledky, které sahaly daleko za hranice fyzické Země. **Příběh kosmického Ježíše – tak jak je zaznamenán v galaktických kronikách – začal již na úsvitu Stvoření a vyvrcholil probuzením lidstva.** První nebeská bytost se zrodila skrze první kosmický paprsek harmonie a rovnováhy. A jako ten nejzářivější dohlížel na první velké Stvoření a udržoval původní princip, že veškeré diferencované vědomí zůstává věčně spojeno se Zdrojem. A poté, samozřejmě, během osmého Stvoření, demonstroval možnost božského vtělení.

A během inkarnace před 2 000 lety, kdy na sebe vzal podobu Ježíše, vstoupil do lidské zkušenosti ve třetí dimenzi skrze rodovou linii spojenou s dávnou koalicí Anuhasiů a Lyranů-Sirianů. Takže pro ty z vás, kteří se snažili určit **jeho galaktický původ – pochází skutečně z lyransko-sirianské, respektive anuhasijské linie**.

A pokud vím, měl krevní skupinu AB negativní, což je ještě vzácnější než 0 negativní. Jeho posláním bylo vytvořit živý vzor integrace polarity a vzestupu do vědomí „nadduše" (oversoul), a to prostřednictvím příkladu svého života, učení, smrti a zmrtvýchvstání. Ukázal, že je možné překonat oddělenost a zároveň zůstat pevně ukotven v soucitu s lidským údělem. V rámci rozvíjejícího se příběhu současného evolučního cyklu nyní toto původní poslání vstoupilo do nové fáze. **Vědomí, které bylo kdysi vtěleno do jediné bytosti, se nyní probouzí skrze mnohé další.**

Mnoho z těchto „starých duší", které zde pobývají – ať už jde o duše mezihvězdné, nebo nebeské (celestiální) – jsou ve skutečnosti navrátivší se zasvěcenci. Právě tyto starší a mezihvězdné duše – tedy vy všichni – budou prvními, kdo aktivují „Kristovo vědomí", a ukážou tak cestu i mladším duším. Budeme prvními, kdo toto vědomí aktivují, aby se k němu – pokud se tak rozhodnou – mohly časem dopracovat i mladší duše, tedy pozemšťané.

Skutečný život Ježíše a jeho „ztracená léta“

Nyní bych rád promluvil o Ježíšových „ztracených letech“ – o období, o kterém se nikde nemluví –, o jeho pozemském životě, o starobylých školách mystérií (a jeho vazbách na ně) a samozřejmě o jeho vůdčí roli ve Velkém bílém bratrstvu.

Podle Galaktické aliance, když tato první „nebeská bytost“ před zhruba 2 000 lety vstoupila do našeho světa, nedisponovala plným vědomím své kosmické identity. Stejně jako my všichni jsme prošli procesem zapomnění skrze „závoj zapomnění“, tak i on. A o tom se v Bibli, jak známo, vůbec nemluví. **Jeho vyšší duchovní podstata v sobě zřejmě nesla inteligenci prvního kosmického paprsku harmonie a rovnováhy, zatímco jeho pozemská osobnost zahájila svou pouť za stejných podmínek fyzických omezení, jaká zakoušejí běžní lidé.** V důsledku toho ztratil i vzpomínky na svůj původ.

Narodil se do židovské rodiny, vyrůstal v Nazaretu a prožil dětství stejně jako kdokoli jiný. Učil se chodit, mluvit, pracovat a také navazovat vztahy s ostatními dětmi. **Zažíval hlad, únavu, citové frustrace i výzvy spojené s dospíváním ve společnosti formované římskou okupací a hluboce zakořeněnými náboženskými tradicemi** – konkrétně tradicemi farizeů a saduceů, které byly silně zkažené. Nebyl tedy vždy tou mírumilovnou postavou, o níž čteme v Bibli.

Jako chlapec měl Ježíš ve skutečnosti velmi silnou osobnost. Vyznačoval se úžasnou zvídavostí a – což je pochopitelné – neobvykle vyvinutým smyslem pro spravedlnost. Občas se dokonce zapletl do slovních sporů či fyzických potyček s jinými chlapci. **Jako mladík byl tedy zcela normální; žil jako běžný člověk. Hádal se s ostatními dětmi a v některých případech se s nimi dokonce popral.** Prožíval zkrátka zcela běžné lidské dětství.

Tyto střety nebyly projevem krutosti, nýbrž součástí procesu, v němž poznával lidské emoce, soutěživost, agresi i instinkt bránit sebe či druhé. **Z vlastní zkušenosti tak poznal, co znamená prožívat hněv, pýchu, frustraci či touhu zvítězit v konfliktu. To vše bylo nezbytné pro jeho vyšší poslání**. Zamyslete se nad tím: jak by mohl někdo, kdo má celému vesmíru demonstrovat integraci polarity, nepoznat omezení a vzestupy či pády spojené s lidskou existencí? Dává to naprostý smysl, že? **Nemohl by tedy předvést integraci lidské polarity, aniž by si sám prošel běžnými psychologickými zápasy lidského života.**

Jeho raná léta tak byla obdobím skutečného lidského vývoje. Rozhodně si na člověka jen nehrál. Tato první nebeská bytost dočasně omezila své vědomí, aby mohla prožívat život skrze lidskou osobnost Ješuy. **V rámci tohoto uspořádání tedy Ježíš vyrůstal v domácnosti se svou matkou Marií a otcem Josefem – ačkoli, jak všichni víme, Josef nebyl jeho biologickým otcem.** Díky Josefovi a Marii měl také dva nevlastní bratry a jednu sestru; celkem měl tedy tři sourozence.

Jeho bratři byli součástí jeho raného pozemského dětství a společně se podíleli na domácích povinnostech. Docházelo k neshodám a objevovaly se běžné výzvy rodinného života. **Jeho sestra – o níž se nikdo nezmiňoval, Ježíšova sestra – představovala další významný vztah, díky němuž si rozvinul empatii, náklonnost a porozumění ženskému projevu vědomí.**

Rodina žila skromně. Ježíš si osvojoval praktické dovednosti prostřednictvím Josefovy řemeslné práce. Bible sice uvádí, že byl tesařem, ale připomínám vám, že Josef byl také jednou z inkarnací Saint Germaina. Pokračujme tedy.

Jeho raná léta byla spojena s fyzickou prací. Jako mladý chlapec, zhruba mezi desátým a dvanáctým rokem života, se Ježíš věnoval manuální činnosti. Měl své rodinné povinnosti a úkoly v domácnosti. Musel se zapojovat do židovského náboženského života a naplňovat společenská očekávání své

komunity. Tyto zkušenosti mu pomohly ukotvit jeho mimořádný duchovní potenciál v realitě hmotného světa.

Jeho matka Marie nesla obzvláště významnou odpovědnost. Byla strážkyní duchovní přípravy, která provázela jeho vtělení, a pomáhala vytvářet emocionální i rodinné prostředí, v němž se jeho vyšší vědomí mohlo později znovu probudit. Přesto ani Marie neodstranila z jeho cesty běžné těžkosti lidského života; dovolila mu, aby byl člověkem. **Mladý Ježíš musel rozvíjet moudrost skrze vlastní zkušenost. Musel poznat hněv, aby pochopil, co je skutečné štěstí. Jeho posláním nebylo vyhnout se lidskému údělu, nýbrž zcela jej pochopit.**

Kolem osmnáctého roku života – jak uvádějí galaktické záznamy – **začal Ježíš pociťovat silné vnitřní volání vydat se na cesty a učit se od druhých**. Uvědomil si, že duchovní poznání dostupné v jeho bezprostředním okolí je pouze jedním z projevů mnohem starší, univerzální moudrosti. **V osmnácti letech se tak začal stále více zajímat o tajemství vědomí, podstatu duše, vztah mezi duchem a hmotou a o prastará učení, která uchovávaly zasvěcovací školy po celém známém světě.**

Nakonec se tedy v osmnácti letech rozhodl opustit své známé prostředí a vydat se na dlouhou cestu duchovního vzdělávání. Tato cesta ho zavedla do několika významných center starobylé moudrosti. Nejprve zamířil do **Egypta**, poté pokračoval do **Indie**, následně do **Tibetu** a nakonec navštívil i **Řecko**, kde se seznámil s tamními filozofickými tradicemi. **Cílem bylo prostřednictvím lidského učení a disciplíny znovu objevit univerzální principy, které již byly přítomny v jeho širším, nebeském vědomí. Začal tak postupně propojovat svou lidskou osobnost s věděním své „nadduše" – a tento proces započal právě v jeho osmnácti letech.**

Egypt představoval první významnou etapu jeho pokročilého duchovního výcviku. Zde se Ježíš setkal s adepty, kteří uchovávali **vědění spojené se staroegyptskými mystickými školami**. Tyto školy se zabývaly posvátnou geometrií, alchymií, vztahem mezi lidským tělem a kosmem, nesmrtelností duše a různými fázemi duchovní proměny. Ježíš studoval principy vnitřního očištění i vztah mezi vědomím a fyzickým tělem. **Osvojil si meditační techniky zahrnující práci s dechem, soustředění, vizualizaci a kultivaci vnitřního klidu.**

Egyptští mistři jej rovněž zasvětili do hlubokého učení o smrti a znovuzrození. V těchto tradicích smrt nepředstavovala pouze konec fyzického života, ale také rozpuštění zastaralé identity. Znovuzrození pak znamenalo zrod vyšší úrovně vědomí – principy, které se později staly klíčovými pro mystický výklad jeho ukřižování a vzkříšení.

Podle galaktických záznamů si egyptští zasvěcenci postupně uvědomili, že Ježíš disponuje mimořádnou schopností chápat hluboké vědění, jehož osvojení by běžným lidem zabralo celá desetiletí přípravy. Rozpoznali, že jeho úroveň porozumění dalece převyšuje všechny ostatní studenty. A co víc – prokázal schopnost propojit intelektuální poznání s přímou kontemplativní zkušeností. **Jeho egyptský výcvik tak položil základy pro pochopení vztahu mezi fyzickou osobností, nesmrtelnou duší a vyšší duchovní identitou.**

Z Egypta se Ježíš následně vydal na východ, **do Indie. Zde pobýval mezi učiteli spojenými se starobylými jógovými tradicemi.** V Indii se věnoval studiu zaměřenému na podstatu vědomí a proces, skrze nějž individuální já rozpoznává svůj hlubší vztah k univerzální existenci. V Indii praktikoval meditaci, pokročilé techniky práce s dechem, koncentraci a další disciplíny, jejichž cílem bylo omezit nadvládu nekontrolovaných tužeb a citových připoutaností nad osobností. Zabýval se také učením o karmě, soucitu, odpoutanosti a osvobození z cyklů utrpení.

V Indii Ježíš objevil hluboké podobnosti mezi duchovními principy, které se zde uchovaly, a těmi, s nimiž se setkal v Egyptě. Ačkoliv se kulturní projevy lišily, obě tradice zkoumaly možnost, že lidská

bytost disponuje duchovní podstatou, která přesahuje její fyzickou identitu. **Indičtí mistři mu pomohli prohloubit chápání vztahu mezi individuálním vědomím a univerzálním vědomím.**

Ježíš si postupně osvojil schopnost udržovat si hluboký vnitřní klid, a to i během běžných každodenních činností. Právě to se později stalo jedním z klíčových rysů jeho učení. V tomto pojetí nebylo **„nebeské království“** nějakým vzdáleným nadpřirozeným místem či cílem, nýbrž **představovalo stav probuzeného vědomí, k němuž lze dospět skrze přímou vnitřní proměnu**.

Další etapa Ježíšovy cesty jej zavedla **do himálajských oblastí, včetně Tibetu**. Zde se setkal s učiteli kontemplativních tradic. A když už mluvíme o Ježíšovi – tady ho máme. Tento portrét mi daroval jeden z „galaktických Jediů“. Tedy, vlastně ne – koupila ho Monika. Díky!

V Tibetu se Ježíš rovněž věnoval fyzickým disciplínám a bojovým uměním. Věděli jste, že měl černý pásek třetího stupně? Ano, přesně tak. Jeho výcvik zahrnoval práci s rovnováhou, řízený pohyb, dechová cvičení, sebeobranu a schopnost zachovat si klid i v konfrontaci. Účelem tohoto výcviku nebylo připravit ho na válčení, nýbrž ukázat, že fyzická síla a duchovní soucit mohou existovat společně.

V Tibetu a Himálaji pochopil, že skutečné mistrovství nespočívá v přemožení protivníka, nýbrž ve schopnosti vědomě ovládat vlastní reakce. Člověk ovládaný strachem či hněvem může sice disponovat velkou fyzickou silou, avšak vnitřně zůstává bezmocný. Naproti tomu člověk, který je ukázněný, dokáže čelit agresi, aniž by podlehl nenávisti.

Tento výcvik, který Ježíš absolvoval u Tibeťanů, se stal dalším projevem integrace protikladů. Ježíš se naučil sladit sílu s jemností, činnost s klidem a odvahu se soucitem. Mistrovské zvládnutí těchto disciplín přispělo k jeho mimořádnému vyrovnanému postoji, který později prokázal v obdobích pronásledování a utrpení, jež vyvrcholila jeho ukřižováním.

Po pobytu v Tibetu zavedla Ježíšova duchovní cesta **k řeckým filozofickým tradicím.** Setkal se zde s adepty spojenými s Pythagorem, Platónem a dalšími řeckými mysliteli a učil se od nich. Ježíš studoval vztah mezi matematikou, harmonií, vědomím a strukturou kosmu. Řecké filozofické tradice jej seznámily s pojmem „logos“ – racionálním a uspořádávajícím principem, díky němuž se existence stává srozumitelnou.

Ješua rozpoznal, že tento logos je dalším vyjádřením univerzálního Kristova vědomí. Egyptská mystéria, indické kontemplativní tradice, himálajské disciplíny i řecké filozofické školy – to vše byly různé kulturní projevy hlubší duchovní reality. Každá z nich uchovávala část rozsáhlejšího celku univerzálního vědění, jehož kořeny sahají až do Zlatého věku Atlantidy.

Když bylo Ježíšovi třicet let – poté, co procestoval různé kouty světa a prošel náročným vzdělávacím procesem – měl již za sebou klíčové fáze své zasvěcenecké přípravy a osvojil si základní principy hlavních mysterijních tradic, které byly tehdy dostupné. Jeho největším úspěchem však nebylo pouhé hromadění informací, nýbrž integrace tohoto učení do jednotného stavu vědomí. Dokázal propojit veškeré duchovní poznání s lidskou zkušeností, přičemž čerpal od mnoha mistrů. **Žák byl nyní připraven stát se učitelem, což vedlo k jeho veřejnému působení v období mezi třicátým a třiatřicátým rokem života.**

Po návratu do oblasti Levanty vstoupil Ježíš do další fáze svého poslání. Navázal kontakt s duchovní komunitou v Kumránu u Mrtvého moře. Toto místo sloužilo jako významné centrum v síti starověkých mysterijních škol. **Toto společenství, Esejci,** uchovávalo učení týkající se očisty, posvátných smluv, duchovních disciplín **a přípravy lidstva na nadcházející proměnu.**

Ježíšovo mimořádné porozumění těmto tajemstvím z něj učinilo ústřední duchovní autoritu mezi

zasvěcenci řádu Esejců. **Postupně přijal roli hlavního učitele Esejců a koordinoval hlubší filozofické principy, které byly společné různým větvím tradic škol mystérií. Jeho úkolem** ne**bylo** vytvořit autoritářskou hierarchii, nýbrž **znovu propojit oddělené školy v Egyptě, Indii, Tibetu a Řecku s jejich společným duchovním původem**.

Zasvěcenci si uvědomovali, že jeho učení v sobě sjednocuje základní principy, na nichž stojí všechny tyto rozmanité tradice. Dokázal tak vysvětlit egyptskou symboliku, řeckou filozofii, židovskou mystiku i východní mystické praktiky **skrze jediné, ucelené chápání univerzálního vědomí**. **Díky tomu byl jedinečně předurčen k tomu, aby se stal sjednocující postavou a vůdčí osobností Velkého bílého bratrstva.**

Pojem „Velké bílé bratrstvo“ označuje společenství duchovních zasvěcenců, kteří se věnují uchovávání a předávání univerzální moudrosti. Slovo „bílé“ zde neodkazuje na barvu pleti, rasu ani nic podobného. Vztahuje se především ke Světlu. **Tato síť – Velké bílé bratrstvo – se rozprostírala napříč různými oblastmi starověkého světa.**

V oblasti **Levanty** působila prostřednictvím kontemplativních komunit a mystických kruhů. V **Egyptě** bylo její učení uchováváno v zasvěcovacích školách spojených se starobylými chrámovými tradicemi. V **Řecku** se podobné principy objevovaly v rámci filozofických a matematických škol. V **Indii a Tibetu** se projevovaly skrze meditaci, duchovní kázeň a úsilí o osvobození. Na **Britských ostrovech** lze nalézt paralely v učení druidů, jejichž tradice kladly důraz na posvátný vztah mezi přírodou, nebeskými cykly a duchovním životem člověka.

Podle tohoto kosmického pojetí všechny tyto rozmanité skupiny uchovávaly různé aspekty mnohem starší, univerzální tradice, jejíž kořeny sahají až do Zlatého věku Atlantidy. A byl to právě Ježíš, kdo před 2 000 lety všechny tyto proudy propojil v jeden Celek. Právě proto se stal vůdcem Velkého bílého bratrstva. To znamená, že mistři z Egypta, Tibetu, Řecka i Indie – ti všichni ho v té době uznali za svého vůdce, neboť on to vše před 2 000 lety, jakožto Esejec, propojil v jeden celek. Rozumíte?

Nemusel přitom přímo ovládat žádné instituce. Namísto toho díky svému duchovnímu prozření nabídl společný princip, skrze nějž bylo možné tato učení pochopit. Tím sjednocujícím poselstvím bylo, že vědomí pochází z jediného věčného Zdroje a že duchovní rozvoj spočívá v rozpomenutí se na tento vztah.

Vyšším záměrem Bratrstva Světla tedy bylo uchovat možnost lidského probuzení až do doby, kdy se tato učení budou moci zpřístupnit širší veřejnosti – což je právě nyní. Ježíš představoval přechod od skrytých zasvěcení k veřejnému duchovnímu učení.

Vztah Marie Magdaleny a Ježíše, usmíření mužské a ženské polarity

Dalším klíčovým prvkem, o němž je třeba se zmínit, je jeho vztah s Marií Magdalenou. **Marie Magdalena nebyla jen řadovou následovnicí či žákyní. Byla jeho božskou rovnocennou partnerkou. Představovala pozemské vtělení božského ženského kosmického principu – dcery známé jako Sofie.** Šlo o tzv. „hieros gamos“ (posvátný sňatek) mezi Sofií a Kristem – **vzájemně se doplňující projevy téhož vyššího, nebeského vědomí**.

Jejich opětovné spojení před 2 000 lety znamenalo obnovu božského mužského a božského ženského principu v lidské podobě. Nešlo zde pouze o romantické naplnění, nýbrž o integraci vzájemně se doplňujících aspektů vědomí skrze vzájemné uznání, lásku a duchovní partnerství. Marie Magdalena totiž disponovala vlastní duchovní inteligencí a hlubokým zasvěceneckým vhledem.

Svou duchovní identitu neodvozovala od Ježíše. Měla také svých „12 Magdalen“ – dvanáct učednic, podobně jako měl Ježíš svých dvanáct apoštolů či učedníků. Tato skutečnost však byla z historických záznamů vynechána v důsledku nástupu patriarchátu. Ježíš tedy představoval vnější šíření Kristova učení, zatímco Marie Magdalena střežila vnitřní mystéria – zejména ta, která se týkala božského ženství, posvátnosti tělesného vtělení a vztahu mezi Láskou a duchovní proměnou. Jejich partnerství symbolizovalo usmíření mužské a ženské polarity. Jejich opětovné spojení bylo tudíž nezbytné pro naplnění Kristova poslání.

Galaktické záznamy Velitelství Jupiteru dále naznačují, že Ježíšovi a Máří Magdaléně bylo svěřeno uchování posvátné linie, spojené s pokračováním lyra-sirianské koalice – čistého, andělského, nebeského původu, který byl na Zemi umístěn již v dávných dobách Atlantidy.

Podle těchto galaktických záznamů představovala linie Anuhasi nebeské lidské dědictví, **napojené na původní božskou lidskou předlohu, jež vznikla v souhvězdí Lyry**. Tato posvátná božská pokrevní linie v sobě nesla spojení s úřadem Krista, ukotveným v systému Sírius B, a také s duchovním učením vyšších nebeských civilizací. **Ježíš a Máří Magdaléna tuto linii dále rozvíjeli skrze své pozemské partnerství a své tajné potomky.**

Tento výklad rovněž spojuje dané dědictví s Rh negativní krevní skupinou. **Rh negativní krev tedy funguje jako znak prastarého nebeského původu, jehož účelem bylo zachovat čistou linii, jejíž kořeny lze vystopovat až k Síriu a Lyře.** Představovala tak kontinuitu učení o vědomí Jednoty, o božském ženství a o potenciálu lidských bytostí znovu se propojit se svou širší, multidimenzionální podstatou.

V tomto pojetí se Máří Magdaléna po završení Ježíšova veřejného poslání stala významnou strážkyní tohoto učení. Převzala vedení Řádu Světla, konkrétně skrze Řád modré růže. Právě proto byla označována jako Černá madona či Skrytá madona – což nemá nic společného s barvou pleti. Po Ježíšově ukřižování působila jako skrytá vedoucí představitelka Velkého bratrstva a sesterstva Světla. Svůj odkaz dále předávala prostřednictvím Řádu modré růže, který byl později – **v období temného středověku – znovu oživen templářskými rytíři**.

Když tedy Ježíš dosáhl věku přibližně třiceti let, jeho dlouhé období přípravy bylo u konce. Prošel si běžnými výzvami dětství i dospívání, osvojil si odpovědnost spojenou s rodinným životem a fyzickou prací. Seznámil se s velkými duchovními tradicemi Egypta, Indie, Tibetu a Řecka. Věnoval se kontemplativním disciplínám i fyzickému tréninku v oblasti bojových umění – podobně jako rytíři Jedi. Integroval fyzické principy všech škol mystérií.

Začátek veřejného působení Ježíše mezi běžnými lidmi

A poté se znovu setkal s Máří Magdalénou, která se stala jeho ženským protějškem. Přesto ta nejdůležitější fáze jeho pozemského života teprve začínala. **Jeho veřejné působení představovalo okamžik, kdy se skrytá moudrost iniciačních tradic měla přetavit v učení přístupné běžným lidem.** Místo aby po každém vyžadoval, aby strávil desítky let studiem v nějaké „škole mystérií“, **předával Ježíš toto hluboké poznání prostřednictvím podobenství, příběhů a příkladů z každodenního života.**

Hovořil o odpuštění, soucitu, pokoře, vnitřní proměně a Království nebeském. Jeho poselství zdůrazňovalo, že duchovní realizace není vyhrazena náboženským autoritám či zasvěceným elitám. Každá lidská bytost má schopnost rozvíjet hlubší vztah s božstvím. A právě v tom spočíval revoluční rozměr jeho učení. Přenesl principy duchovních iniciačních

obřadů do veřejného prostoru. **A právě proto tak rozlítil Římskou říši.**

Mystéria už tedy nebyla určena výhradně pro uzavřené školy a privilegované žáky – on to všechno vynesl na světlo. Rozumíte? Mělo se to stát součástí kolektivního duchovního vývoje lidstva. Ježíšovo pozemské poslání – poslání člověka, který si vzpomněl na svou kosmickou podstatu – tak bylo naplněním nejen pozemského či galaktického, ale přímo kosmického proroctví.

Přátelé, hlavním sdělením tohoto přenosu od Galaktické aliance je, že Ježíšův pozemský život byl postupným procesem rozpomínání. Přišel na svět jako dítě a zapomněl na svou identitu na úrovni „nadduše“ (over-soul). Prožíval běžné lidské emoce i omezení. Dokonce se zapletl do několika potyček. Zakoušel hněv, zoufalství, štěstí i všechno mezi tím. Učil se skrze rodinné vztahy, konflikty, fyzickou práci a výzvy spojené s dospíváním a vstupem do dospělosti.

Později cestoval a hledal duchovní moudrost. Setkal se s řadou učitelů, kteří mu pomohli rozpomenout se na hlubší roviny jeho vědomí. A když mu bylo třicet let, byla Ježíšova lidská osobnost již natolik celistvá, že dokázala vyjádřit vyšší inteligenci jeho kosmického vědomí. Jeho veřejné působení tedy bylo vnějším projevem tohoto poznání.

Výjimečnost jeho poslání nespočívala v tom, že by se snad vyhýbal lidské zkušenosti – to nikdy neudělal. Naopak, přijal ji zcela za svou a využil ji jako základ pro duchovní probuzení. Kosmický Kristus nesestoupil do tohoto světa jen proto, aby předváděl nadpřirozené schopnosti – vždyť mohl klidně porazit třeba římské legie. Řekněme si to na rovinu.

Vstoupil do lidské existence, aby ukázal, že zdánlivé oddělení mezi lidstvím a božstvím lze překonat skrze proměnu vědomí. Jeho pozemský život se stal vzorem pro propojení lidské osobnosti s vyšším duchovním vědomím. A jeho partnerství s Marií Magdalénou symbolizovalo usmíření mužského a ženského principu, což bylo nezbytné pro obnovení vnitřní celistvosti.

Ježíšova „skrytá léta“ navíc v rámci tohoto kosmického zjevení odhalují duchovní cestu, která je mnohem rozsáhlejší než známý popis jeho veřejného působení, o němž čteme v Novém zákoně. Chápete? **Od jeho neobyčejného dětství v Nazaretu až po jeho cesty za zasvěcením napříč starověkým světem – každá etapa jeho života přispívala k postupnému ukotvení nebeského vědomí v lidské formě.**

Egypt ho zasvětil do tajemství proměny. Indie prohloubila jeho chápání vědomí. Tibet vybrousil jeho vnitřní disciplínu. Řecko rozšířilo jeho filozofické porozumění univerzální harmonii. Komunita v Kuramu se stala středobodem, v němž sjednotil veškerou moudrost starověkých škol mystérií, a Marie Magdaléna ztělesňovala posvátné partnerství, skrze něž se mohl projevit božský mužský a ženský princip.

Klíčovým ponaučením tohoto zjevení je, že Ježíš nevstoupil do svého pozemského života jako již plně probuzená lidská bytost. Rozumíte? Rostl, učil se, čelil výzvám a vyvíjel se. Jeho cesta ukázala univerzální pravdu: **duchovní realizace** není jen něčím, co člověk získá z vyšších sfér – **musí být také vědomě integrována do našeho každodenního života**. Právě to učím své studenty v kurzech zaměřených na vzestup (ascenzi).

Kosmický Kristus tedy sestoupil do lidských omezení, aby lidská osobnost mohla objevit cestu zpět k univerzálnímu vědomí. Díky této cestě se Ježíšův pozemský život stal živoucím příkladem toho, jak lze znovu sjednotit ducha a hmotu. Skutečné tajemství Ježíše tedy nespočívá jen v tom, odkud přišel, ale v tom, co jeho poslání vypovídá o možném osudu vědomí. **V této kosmické vizi byl Ježíš prvním velkým průkopníkem cesty od Oddělenosti k Celistvosti.** Vstoupil totiž do světa polarity, aby celému kosmickému společenství ukázal, že zdánlivé rozdělení mezi duchem a hmotou, Nebem a Zemí, či mezi jednotlivcem a univerzem, lze nakonec překonat a

dojít k jejich usmíření.

Kristovská mysl (vědomí) představuje stav, v němž si vědomí uvědomuje svou věčnou Jednotu se Zdrojem, a přitom nadále ctí jedinečnost každého živoucího projevu. Druhý příchod je tedy chápán jako okamžik, kdy toto poznání přestává být spojováno výhradně s jedním výjimečným učitelem a začíná se vynořovat skrze kolektivní lidskou zkušenost.

První příchod před 2 000 lety ukázal, že se můžeme znovu propojit s univerzálním vědomím, i když přitom setrváváme v lidské podobě. Druhý příchod je probuzením téhož principu v lidstvu – a začne to u vás všech, u všech „starých duší“. Konečným účelem Kristovské mysli bylo osvětlit cestu, po níž by se ostatní mohli vědomě vydat.

A jak už bylo řečeno – **když přišel na tuto Zemi, nepředvedl jen vzorec pro integraci polarity, který bychom měli následovat my. Ukázal jej tak, aby se z něj mohla poučit celá intergalaktická a kosmická společenství.** Právě proto, v onom okamžiku, kdy zvolal k Otci: „Proč jsi mě opustil?“, došlo k zásadnímu zvratu – dalo by se říci, že kosmická válka dospěla ke svému vyvrcholení a začala postupně odeznívat.

A právě díky tomu, co vykonal před 2 000 lety, prošly mnohé jiné rasy v celém vesmíru tímto stejným procesem. Právě díky jeho činu před 2 000 lety tak skončily galaktické a kosmické války. Jeho vtělení, jeho učení a to, co předvedl, umožnilo ukončení kosmických válek – tak by se to dalo popsat nejlépe.

Dobrá, nyní je prostor pro vaše dotazy. Doufám, že se vám toto předání informací líbilo. Když jsem čerpal všechny tyto poznatky z archivů Velitelství Jupiteru, říkal jsem si: „Proč jsem o tom nemluvil už dříve?“ **Je to jedno z nejvýznamnějších sdělení, jaká jsem kdy přijal.** Vlastně, i když přistupuji k těmto záznamům, přátelé… narazil jsem na určité věci týkající se Ježíšova života a toho, kým byl jakožto kosmická bytost, o kterých jsem dříve nevěděl.

Dotazy z chatů do živého vysílání (zkráceno)

Chci tedy přivítat všechny, kteří jsou dnes s námi. Moc vám děkuji, že jste přišli; jakmile najdu své brýle, přejdeme k otázkám a odpovědím.

Typický Ismael Perez – nikdy nemůže najít své brýle, že? Kde ty brýle jsou? Aha, už je mám. Našel jsem je. Tak jo… budiž brýle!

Dobrá, pojďme na otázky a odpovědi. Koukám, že se vám ten můj růžový mikrofon docela líbí, co?

„**Říká se kosmickému Kristu „Sananda“?“** Ano, přesně tak. Jeho jméno ve stavu nanebevstoupení zní Sananda. Zapomněl jsem to zmínit. Přesně tak. **„Měl snad dvojče?“** Myslím, že Jakub Spravedlivý byl jeho dvojče. Kromě toho měl ještě mladšího bratra a mladší sestru. Tak jo, první otázka.

Díky, Glorio, za tvůj příspěvek přes Super Chat! Sananda, Ješua… to slovo nikdy nedokážu správně vyslovit! Ježíš Kristus 12. Ano, to je správně. Měl víc sourozenců – konkrétně tři. Nevím, jestli se dá říct „mnoho“, ale **pokud vím, podle kosmických záznamů měl dva bratry a jednu sestru**.

Ano. Díky, Trinity! Píše: „Dnes skvělý přenos.“ Není zač. **Ne, Jan Evangelista – který byl zároveň Janem Křtitelem – nebyl Ježíšovým bratrem.** Věřím však, že než se Ježíš stal správcem a vůdcem Esejců – komunity v Kumránu – byl tímto vůdcem Jan Křtitel. A to vysvětluje, proč to byl právě Jan Křtitel, kdo ho pokřtil v řece Jordánu. V tu chvíli pak Ježíš převzal jeho místo v čele Esejců. V době,

kdy Ježíš cestoval do jiných částí tehdejšího světa, byl vůdcem Esejců Jan Křtitel. Dobrá.

Další otázka. **Ano. Známý také jako Jan Milovaný.** Přesně tak. Ano, on byl vůdcem Esejců. A když se Ježíš vrátil, stal se vůdcem on. To je správně. Prorok Jan předvídal jeho příchod. Vlastně **všichni mistři starobylých škol mystérií předvídali jeho příchod**. To vysvětluje, proč tři mudrci přicházející z východu přinesli dary, aby uctili toho nejzářivějšího. Všichni čekali na jeho vtělení.

Ano, je to tak. Jan a Ježíš vyrůstali společně. Správně. Ne, nemám záznamy o jménech dalších sourozenců, tedy jeho mladšího bratra a sestry. Ne, to nevím. Neměl jsem k těmto informacím přístup.

„**Existuje dnes na Zemi Ježíšova pokrevní linie?" Ano. Díky templářským rytířům a Svatému řádu Grálu – což byla v temném středověku vlastně reorganizace Řádu modré růže – tato linie přežila až do dnešních dnů.**

Ano, věřím, že Marie Magdaléna s ním také cestovala po různých školách mystérií. Rozhodně. Podle všeho byla Marie Magdaléna jeho sestřenicí z druhého kolena. Tehdy bylo zkrátka nutné zachovat pokrevní linii. Takže se museli ženit a vdávat v rámci svého vlastního kmene. A to vysvětluje, proč měli raní Izraelité zakázáno brát si někoho mimo svůj kmen – snažili se totiž zachovat svou DNA, dalo by se říct, že se snažili udržet svou pokrevní linii prostřednictvím sňatků. Takže ano, přesně tak. Byli svým způsobem příbuzní. Ano.

A jak už bylo řečeno, Ježíš měl přístup k nadpřirozeným schopnostem, podobně jako Jedi. Mohl využít telekinezi a zcela vyhladit římské armády, ale rozhodl se to neudělat, protože by tím nenaplnil účel svého příchodu. Nevytvořil by tím onen vzorec pro integraci polarity, který by mohly ostatní galaktické bytosti pozorovat, uznat a následně uvést do praxe. Kdyby sem prostě přišel jako Jedi a zničil římské armády, nikdy by nenaplnil své poslání na Zemi. Všechno se tedy odehrálo přesně tak, jak mělo. Vše proběhlo podle plánu.

„**A jak cestoval?"** Myslím, že jezdil na koni nebo na oslu, nejsem si jistý. Díky uživateli Pooh za „super chat", moc si toho vážím.

„**A co příběhy o tom, že po osmdesátce žil v Indii, než „vstoupil na nebesa", a že tam měl děti?"** Slyšel jsem, že vzhledem k jeho významu pro „Velké bílé bratrstvo" existovali dva další podvodníci, kteří se za něj vydávali. A právě tito podvodníci žili dál. Ale znovu říkám – všechno jsou to jen spekulace.

Hm, nevím, jestli se skutečný Ježíš dožil 80 let, ale vím, že existovali dva další podvodníci, kteří se za něj vydávali. Mohl bych se do toho ponořit mnohem hlouběji, že? Někteří z vás už možná slyšeli o „Ješuovi 9", „Jošuovi 11" a „Ješuovi 12", že? Ale to je téma na jinou přednášku. Dobrá. Další otázka.

Ó, tohle je zajímavé. Wesley, moc děkuji za příspěvek (super chat). Píše: **„Je kvantové pole ve skutečnosti jiným názvem pro Ducha svatého a je odpuštění projevem Ducha svatého ve fyzické rovině skrze lidské srdce?" Ano, to je správně.** Je to jedno z těch nejhlubších učení. Je to tak. Díky za upozornění. **Kvantové pole je tedy v podstatě totéž co sjednocené pole – ono základní pole, které spojuje a prostupuje veškerou existenci, ať už projevenou, či neprojevenou.**

Ano, Ježíš byl také alchymista. Tedy, jak už jsem říkal, byl toho mnohem víc než jen alchymista. Byl to mistr bojových umění… rozuměl tomu, jak mysl ovládá hmotu. Dokázal přeměnit vodu na led, což vysvětluje, jak mohl chodit po vodě. Dokázal křísit mrtvé. Kdyby chtěl, mohl využít svou „jediovskou" telekinezi k vyhlazení celých římských armád a následně usednout na královský trůn. On se však rozhodl naplnit své poslání pokornou cestou. Dobré otázky.

Nathane Taylore, moc děkuji za tvůj příspěvek. **„Jak poznat, jestli je někdo NPC (postava bez vlastní vůle) nebo klon?“** Inu, nemají žádný „podpis duše“. Nejsou schopni kritického myšlení. Postrádají energii, nemají žádné „vyzařování“ – prostě v nich necítíte žádný život. Dobrá otázka.

Sun Lemming píše: **„Dnešní přednáška se mi moc líbila. Díky, že jsi se věnoval tomuto zásadnímu tématu.“** Není zač, rádo se stalo!

„Jaký byl účel jeho ukřižování a vzkříšení?“ Ukázat, že smrt jako taková neexistuje. Takže krevní skupina Rh negativní souvisí s Ježíšem? No, jak dnes vyšlo najevo – pro ty z vás, které zajímala jeho krevní skupina – měl skupinu AB negativní. Ano, je to tak. Přesně tak.

Jamesi Brinku, moc děkuji za „super chat“. Píše: **„Pokud se dnes Ježíš Kristus a Máří Magdaléna reinkarnovali, čekáme, až nás povedou, nebo se musíme sami dostat do ‚zlaté časové osy‘?“** Inu, dnes jsou vtěleni skrze všechny duše, které se dobrovolně přihlásily. Takže vy všechny ženy – vy jste ztělesněním Máří Magdalény. A vy všichni muži – vy jste ztělesněním Ješuy. Rozumíte? Takže ano, jsou vtěleni skrze nás všechny, skrze všechny navrátivší se bytosti z Nebes a mezihvězdné duše.

„**Kolik dětí měli Ježíš a Máří Magdaléna kromě Sáry? A jaké je její poslání?“** To je dobrá otázka. Víte, neověřoval jsem si to u „Velitelství Jupiteru“, kde jsou tyto záznamy vedeny. Mohl bych se na to podívat podrobněji – provést hloubkový průzkum – ohledně těch dalších dvou osobností... víte, měli jsme tu vlastně dva jedince, kteří se snažili... jak to nejlépe popsat? **Měli jsme tu původního Ježíše a pak dva podvodníky.** Tak, přesně tak se to dá nejlépe popsat. Mohl bych také nahlédnout do záznamů a zjistit, zda měl více než jedno dítě.

Ale pokud vím, měl Sáru. A někteří dokonce věří, že Sára byla z dvojčat. Takže, kdo ví? Ano, to je správně. Děkuji za upřesnění.

Jan Křtitel byl před příchodem Ježíše vůdcem Esejenců, a Jan Křtitel a Jan Evangelista (autor Zjevení) nebyli jedna a táž osoba. To je správně. Jan Křtitel byl sťat, když mu bylo něco málo přes třicet let. A pokud jde o Jana Zjevovatele, ten se dožil vysokého věku. Aha, díky za opravu. Mimochodem, jde o dvě různé osoby. **Jan Křtitel byl ten, kdo pokřtil Ježíše – proto se mu říká Jan Křtitel. A Jan Zjevovatel byl jedním z dvanácti apoštolů.**

„Sestoupil Ješua skutečně do pekelných říší, aby osvobodil lidi, kteří tam byli uvězněni před jeho vtělením?“ Ano, věřím, že ano. Rozhodně. Po svém vzkříšení sestoupil do Tartaru neboli do říše Hádu, jak se tomu říká – do říše pekla. A podařilo se mu osvobodit mnoho duší, které tam byly uvězněny. A pokud vím, dokonce se mu podařilo tuto říši zničit.

Aha, rozumím. Podle Debbie – **uživatel Galactic Jedi uvádí, že Sára a Alžběta byly dvojčata**. Víte, měl jsem tušení, že Sára byla z dvojčat. Takže to skutečně dává smysl. Díky za upozornění. Sára a Alžběta, ty dvě dcery.

Dobrá, ještě jedna otázka, přátelé, a pak tuto prezentaci ukončíme. Chci poděkovat Donu Robertovi za jeho příspěvek přes „Super Chat“. Pro ty z vás, kteří jste se připojili později: kladete otázky, na které jsem odpovídal už dříve v průběhu prezentace. Určitě se na záznam podívejte od začátku.

Dobrá. Ještě jedna poslední otázka. **„Kolik je vlastně mezi námi lidí s Rh negativním faktorem?“ Myslím, že je to asi 9 nebo 10 % světové populace – vím, že se to pohybuje kolem těch 10 %**. Přesný počet lidí s tímto faktorem neznám.

Nathan Taylor se ptá: **„Mohl bych mít jako osobního strážce mimozemšťana?“** No, někteří z vás už možná mimozemšťany jako osobní strážce mají. Já je mám, takže vy pravděpodobně také.

Dobrá, musím odpovědět na tuto poslední otázku: **„Bylo Ježíšovo narození skutečně božské?“ Ano.** Jeho matka Marie – podobně jako u Anakina Skywalkera – neměla známého otce, že? **Nebylo to biologické početí. Díky vysoké hladině mitochondrií, které Marie měla – něco jako „midichloriany“ ve Hvězdných válkách – byla schopna počít přímo ze Zdroje, od Prvotního Stvořitele.** Ano, bylo to rozhodně nebiologické narození. Tolik k tomu.

Doufám, že si užijete zbytek dne, rána nebo večera – podle toho, kdy se na toto díváte. A jen pro připomenutí: vedu kurzy vzestupu rozdělené do tří úrovní. Obnovuji v nich učení a principy, které se předávaly ve starověkých školách mystérií. Pokud máte zájem, kurzy začínají 7. a 8. listopadu, v sobotu a v neděli. Můžete si vybrat den, ale doporučuji začít základy vzestupu a postupovat dál.

Přeji vám krásný zbytek dne, večera či rána. Kéž je s vámi Boží síla! Uvidíme se ve středu u aktualizací ohledně vzestupu. Kéž je s vámi Boží síla.

~~~

Text z videa je vytvořen automatickým překladem do češtiny.

Toto video navazuje na mnohaletou zkušenost, informace a misi Ismaela Pereze. **Pokud jste na tomto videu poprvé a chybí vám potřeba pochopit souvislosti ohledně Vzestupu, rozdělení realit a osobní přípravy aktivace „hvězdného semínka“**, doporučujeme shlédnout čtyři základní videa na našem webu www.slovanskakosile.cz v části „Vzestup a Transformace Země a lidstva“.

~~~

Články na téma „Transformace Matky Země a lidstva“ (15 nejnovějších)

- AKTUALIZACE VZESTUPU: Skrytá inteligence v naší DNA – probuzení našeho božského plánu! (29.10.2026 Ismael Perez)
- ZPRÁVA GALAKTICKÉ ALIANCE: Kdo byl Ježíš ve skutečnosti? Odhalena skrytá kosmická identita Ješuy! (27.10.2026 Ismael Perez)
- AKTUALIZACE GALAKTICKÉ ALIANCE: Tři velké pozemské experimenty od souhvězdí Lyry až po naši současnou Zemi (25.10.2026 Ismael Perez)
- NOSITELIA SVETLA: Prelomte HOLOGRAM BOHOV Rozoznajte falošné systémy G Kavassilas a D Henderson
- AKTUALIZACE VZESTUPU: Je čas si uvědomit svou multidimenzionální podstatu: Proces Velké reintegrace (22.10.2026 Ismael Perez)
- Umělý Měsíc a zhroucení Matrixu Saturnovy černé kostky. Osvobození lidstva začíná! (20.10.2026 Ismael Perez)
- Odhalení tří typů duší na Zemi – pozemské duše, mezihvězdné duše a andělské nebeské duše (15.10.2026 Ismael Perez)
- GALAKTICKÁ AKTUALIZACE: Skrytá historie rasy reptiliánů a padlých andělů (11.10.2026 Ismael Perez)
- AKTUALIZACE ALIANCE: Evropa na pokraji zlomu, ruský mor a boj o budoucnost Evropy (13.10.2026 Ismael Perez)
- NALÉHAVÁ AKTUALIZACE VZESTUPU: Na cestě k vědomí páté dimenze (8.10.2026 Ismael Perez)
- NALÉHAVÁ AKTUALIZACE ALIANCE: Bitva o Ameriku – OPERACE „KONEČNÉ ZÚČTOVÁNÍ“ (6.10.2026 Ismael Perez)

- DŮLEŽITÁ GALAKTICKÁ AKTUALIZACE: Hybridní programy a odštěpené populace – Co potřebujete vědět (4.10.2026 Ismael Perez)
- AKTUALIZACE VZESTUPU: Období po rovnodennosti – Zkrácení času a zrychlení lidské evoluce (1.10.2026 Ismael Perez)
- GALAKTICKÁ ZPRÁVA: Tajemství RH-negativního faktoru; Anuhazi – linie Lyry a Síria a osetí Země (27.9.2026 Ismael Perez)
- FAKTOR VÍCE TRUMPŮ | Zvláštní zpráva Aliance: Tajemství za různými Trumpy (29.9.2026 Ismael Perez)

Všechny články...

Sdílet